

2. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах: підручник / колектив авторів під кер. С. Ю. Ніколаєвої – К.: Ленвіт, 1999. – 320 с
2. Скляренко Н. К. Сучасні вимоги до вправ для формування іншомовних мовленнєвих навичок і вмій / Н. К. Скляренко // Іноземні мови. – 1999. – № 3. – С. 3–7.
3. Рудіна, М. В. Модель професійного зростання молодого вчителя англійської мови / Марина Володимирівна Рудіна // Наукові праці Чорноморського державного університету ім. П. Могили. Сер.: Педагогіка. – 2009. – Т. 108, Вип. 95. – С. 161–165.

УДК 37.018.26; 373.3.011.3-052:3373.3.011.3-052:3

ПАУК І.В.,
ТОВКАНЕЦЬ Г.В.
Мукачівський державний університет

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БАТЬКІВ ЗА ВИХОВАННЯ ДИТИНИ ЯК СУСПІЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА: ЗАКОНОДАВЧИЙ АСПЕКТ

Повноцінне виховання дитини можливе тільки за умов рівноправних відносин та спільних зусиль педагогів і батьків. Ця взаємодія здійснюється у важливі для дитини роки, коли закладаються основи формування особистості. «Освіта покликана виробити стійкий імунітет громадянського суспільства до світоглядної безпорадності, підготувати світобачення поколінь, щоб уникнути як стихії агресивної політизації, так і суспільно-особистісної індиферентності» [1, с. 8]. Повноцінне ж національне виховання має дати родина, вона мусить стати головним інститутом виховання. А звідси виходить, що і суспільство, і держава повинні сприяти зміцненню її. Матеріальна підтримка сім'ї, забезпечення умов для її духовного відродження – це завдання, які має розв'язувати держава. В основу національного виховання мають бути покладені принципи єдності сім'ї і школи, наступності та спадкоємності поколінь, прищеплення поваги до батьків, жінки-матері; організації родинного виховання та освіти. Головним завданням школи та батьків є виховання громадянина, носія національних цінностей, загальнолюдських, наукових, філософських, релігійних надбань, особистості, яка живе в гармонії з собою, здатна до самовизначення і самореалізації. Національна школа сприяє вихованню підростаючого покоління патріотами своєї держави в дусі толерантності, поваги до інших народів, культур, згуртованих дружбою, спільними інтересами [2].

Закон України «Про освіту» (2017) визначає права та відповідальність батьків за розвиток дитини (Стаття 55). Зокрема в Законі підкреслюється, що виховання в сім'ї є першоосновою розвитку дитини як особистості; на кожного з батьків покладається однакова відповідальність за виховання, навчання і розвиток дитини; батьки та особи, які їх замінюють, зобов'язані:

– виховувати у дітей повагу до гідності, прав, свобод і законних інтересів людини, законів та етичних норм, відповідальне ставлення до власного здоров'я, здоров'я оточуючих і довкілля;

– сприяти виконанню дитиною освітньої програми та досягненню дитиною передбачених нею результатів навчання;

- поважати гідність, права, свободи і законні інтереси дитини та інших учасників освітнього процесу;
- дбати про фізичне і психічне здоров'я дитини, сприяти розвитку її здібностей, формувати навички здорового способу життя;
- формувати у дитини культуру діалогу, культуру життя у взаєморозумінні, мирі та злагоді між усіма народами, етнічними, національними, релігійними групами, представниками різних політичних і релігійних поглядів та культурних традицій, різного соціального походження, сімейного та майнового стану;
- настановленням і особистим прикладом утверджувати повагу до суспільної моралі та суспільних цінностей, зокрема правди, справедливості, патріотизму, гуманізму, толерантності, працелюбства;
- формувати у дітей усвідомлення необхідності додержуватися Конституції та законів України, захищати суверенітет і територіальну цілісність України;
- виховувати у дитини повагу до державної мови та державних символів України, національних, історичних, культурних цінностей України, дбайливе ставлення до історико-культурного надбання України;
- дотримуватися установчих документів, правил внутрішнього розпорядку закладу освіти, а також умов договору про надання освітніх послуг (за наявності) [3].

Взаємодія школи і сім'ї як соціально-педагогічна проблема визначена *«Національною стратегією розвитку освіти в Україні на період до 2021 року»*, що прийнята 25 червня 2013 року, де зазначено, що «актуальними на сучасному етапі є реалізація в освітніх програмах ідеї посилення ролі сім'ї у вихованні дітей, розширення можливості впливу родин учнів на навчально-виховний процес. Водночас зазначається що «залишається незадовільним стан фінансового та матеріально-технічного забезпечення системи освіти, низьким – рівень оплати праці працівників освіти і науки. Ключовим завданням освіти у ХХІ столітті є розвиток мислення, орієнтованого на майбутнє» [4].

Ця ж проблема є однією з актуальних, що визначені як пріоритетні в *Законі України «Про Загальнодержавну програму «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини»* [5].

Виконання зазначених завдань передбачає: переорієнтацію пріоритетів освіти з держави на особистість, на послідовну демократизацію і гуманізацію навчально-виховного процесу, педагогічної ідеології в цілому, тобто на європейські гуманістичні цінності та виміри; забезпечення відповідності змісту і якості виховання актуальним проблемам та перспективам розвитку особистості, суспільства, держави; взаємодію сім'ї, навчальних закладів та установ освіти, органів управління освітою, дитячих і молодіжних громадських організацій, представників бізнесу, широких верств суспільства у вихованні і соціалізації дітей та молоді.

Сьогодні, в період формування нової парадигми освіти, виникає необхідність створення системи виховання, основаної на демократичних принципах, системи, якою опікуються всі ланки суспільства. І, як ніколи, гостро постає питання взаємодії сім'ї та навчального закладу. Побудувати повноцінну українську

національну школу без родини неможливо. Сімейне виховання не може бути відокремлене від суспільного виховання, воно має орієнтуватися на загальну національну стратегію виховання, пріоритетом якого є утвердження загальнолюдських цінностей, виховання громадянина-патріота.

Список використаних джерел

1. Трубавіна І. М. Теоретико-методичні основи соціально-педагогічної роботи з сім'єю: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. пед. наук: спец. 13.00.05 «Соціальна педагогіка» / Ірина Миколаївна Трубавіна; Луганський національний університет ім. Тараса Шевченка. – Луганськ 2009. – 44 с.
2. Державна національна програма «Освіта» /Україна XXI століття/. – К.: Райдуга, 1994. – 61 с.
3. Закон України «Про освіту» (2017) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
4. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>
5. Закон України «Про Загальнодержавну програму «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/>

УДК373.3:001.895

ПАШКУЛЯК М.-М. А.,
ФЕНЧАК Л.М.

Мукачівський державний університет, Україна

ПРОЦЕС УПРОВАДЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОСТІР ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Інноваційні технології швидко увійшли в усі галузі нашого життя. Внаслідок посилення демократичних тенденцій у житті суспільства освітні системи, як його значущі складові, почали переносити акцент із масових педагогічних явищ на особистість дитини, вивчення можливостей і обставин її індивідуального розвитку, умов саморозкриття і самореалізації людини на різних етапах її життєдіяльності. Тенденція особистісної орієнтованості освітніх систем виявляється й у педагогічній освіті. Школі сьогодні необхідні не просто хороші вчителі, а вчитель-технолог, учитель-майстер, учитель-новатор. Створення альтернативних типів шкіл, визнання за кожною школою права мати свій неповторний образ, працювати за авторськими програмами потребують учителів з інноваційним мисленням, здатних усвідомлено взяти на себе відповідальність як за особистість іншої людини, що постійно розвивається, так і школи, як системи, що теж перебуває у розвитку.

Ідея втілення інноваційних технологій в навчання передбачає досягнення мети високоякісної освіти, тобто освіти конкурентоздатної, спроможної забезпечити кожній людині умови для самостійного досягнення тієї чи іншої цілі, творчого самоутвердження у різних соціальних сферах.

Однак інноваційність, як дидактичний засіб чи система, має при цьому втілитися у навчальні предмети. Реалізація ідеї створення інноваційних курсів і уроків виявляється не дуже легкою. Ідея втілення інноваційних технологій в навчання стала останнім часом предметом інтенсивних теоретичних та практичних досліджень. Її теперішній етап характеризується як емпіричною спрямованістю –



МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>